

[Gerda Møller.]

er motiveret i hensynet bl. a. til de elever, der kommer fra hjem, som kan finde en overskridelse af disse begrænsninger særlig stødende. Jeg tænker på, at der må ikke anvendes vulgære udtryk, der må ikke tales teknik, og visse billedmaterialer må ikke bruges. Derfor bestemmer styrelsesloven også, at det er skolenævnene, som efter indstilling fra lærerrådet afgør, hvilket undervisningsmateriale der må anvendes på skolen, og jo større forældreindflydelse, jo større forældreaktivitet i skolenævnene, jo større indflydelse får de på, hvad det er, børnene skal beskæftige sig med i skolen. Forældrene er efter min mening ikke sat ud af spillet. Det er op til dem at gøre deres indflydelse gældende først og fremmest i skolenævnene, men også ved forældremøderne.

Vi er altså åbne over for at styrke forældrenes indflydelse på alle områder inden for folkeskolen, og det vil vi arbejde for i undervisningsudvalget.

Lena Pedersen (CD):

Dette forslag om ophævelse af den obligatoriske seksualundervisning i folkeskolen vil ganske givet få en blandet modtagelse her i folketings salen. Det er ikke noget politisk, men i høj grad noget følelsesbetonet, man skal tage stilling til. Der er en overvejende del af centrum-demokraternes gruppe, der har forståelse for forslaget, dog ikke alle, og jeg ønsker derfor at fremkomme med nogle personlige betragtninger.

Mange børn får ganske givet ikke den oplysning fra hjemmet, som de burde have, og som de har krav på at få, og det er derfor godt, hvis skolen har mulighed for at give dem den. Jeg har dog erfaring for, at ikke alle lærere, der påtager sig denne forpligtelse, er kompetente til opgaven. Noget helt andet er: hvornår er børn indstillet på at modtage en sådan form for undervisning? Det er efter min mening ikke et spørgsmål om alder, men i høj grad om modenhed. Kloge hoveder har sagt, at man aldrig må bremse noget i udvikling, og hvis man gjorde det, var man gammeldags. Det er muligt, at jeg på dette punkt er lidt gammeldags, men seksualoplysning er et led i børns opdragelse, og det må være op til forældrene at afgøre, hvor stor en del af denne

de ønsker at lægge over på skolen. Skal seksualundervisningen forblive obligatorisk, må jeg på det kraftigste understrege det ansvar og den forpligtelse, lærerne påtager sig.

Dette forslag indeholder mange aspekter, som udvalget efter min mening indgående må drøfte.

Kristine Heltberg (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Maigaard, ikke kan være til stede i salen her i dag, vil jeg tillade mig at fremføre det som socialistisk folkepartis holdning til forslaget til folketingsbeslutning, at vi ikke kan medvirke til dets gennemførelse.

Der er to hovedpunkter, der gør sig gældende. Det ene er det synspunkt, at det forekommer os at være meget uheldigt, at man den 14. marts fremkommer med et forslag til en folketingsbeslutning, som egentlig på en eller anden måde burde stå i forhold til, at der allerede i januar måned er gennemført et forslag til en skolereform, en generel folkeskolereform, hvori seksualundervisningen er et afgørende led. Det forekommer mig, at det er ganske urealistisk at tro, at man kan pille seksualundervisningen fra børnenes hverdag ud på en eller anden måde ved hjælp af en folketingsbeslutning og derved fratage faget dets karakter af et integreret fag, ændre det til noget, der er ligesom en afsluttet del af livet og verden, i stedet for, som det er i øjeblikket, at placere det som en del af den verden, børnene er sat ind i. Ingen af de fag, i hvilket seksualundervisningen i dag er integreret, kan gennemføres som sammenhængende og logisk opbyggede fag, hvis man pludselig giver sig til at pille sådan nogle afgørende dele ud. Det er det ene synspunkt.

Det andet synspunkt er hensynet til folkeskolereformen, som jeg lige har nævnt. Det er ganske givet forkert på et tidspunkt, hvor undervisningsudvalget i forvejen er overbelæst med arbejdsopgaver, og væsentlige arbejdsopgaver, yderligere at pålægge det en opgave, der kun kan medvirke til at forsinke den folkeskolereform, som vi alle sammen gerne ser virkeliggjort inden alt for lang tid.

Det forekommer mig, at kristeligt folkeparti ville have tjent sin egen sag bedre ved at henlægge diskussionerne om seksualundervisningens placering til den generelle